מסורת הש"ס

עמוד. בתמיה [בגמ'] וכי [נקחה] בעינים שקשוקה זו הוגמת היא ליטמא לחריגת עמוד תכלת תשובה זו שחיבה כלום: בדין. תגבעו לדין: **אומרים** ז'. כ"ד שלו הוא נוטל מבעי ליה: **מאי דאו.** דהוי עליון מועד דלו הוה שביק ליה ומיית דידיה ליכא פסידא דמשלם ליה כולה: **בתב.** דלו הוה אחזל לבי דינא ולית ליה חלא פגלא חקה: **דהביא זכיותיו.** בגון אם היה זה טוענו שהחלר שלו ולריך שטר מכירה שקנלה: **שפדו ימיו.** שהגיע יובל: **מפרחב.** מפליר: **והבל בו.** הכל בעבד: **לא תקחו כופר לשוב ונו'.** דרוש בה לשב למי שרולה לשוב לקלקולו ולהיות עבד ליטמא חלרינא לשב למי שדינו להיות שב אל חלי משפחתו ואינו רולה: **לא תקחו.** לקרבו שוב ממון: **בעבדא גנבא.** דאינה פסידא: **עד האידנא היתירא.** הכתיב אם חדוניו יתן לו אשה (שמות כא:) : **והשתא.** שהוא בן חורין: **איסורא.** ולשאי לולקותו ולהפרישו דהאי דינא לאו לגפשיה חיב: **במקום פסידא:** בשאינה יכולה דהבאי ע"י דבר אחר. הכדין קא עבדת אלמא לא עביד דינא דינא לגפשיה אפי' במקום פסידא כי הכא שבעלה מוקה כל שעה: כשיכולה דהבאי ע"י דבר אחר. דלא דינא עבדת: **ברש לשליח ב"ד.** שפטור על הדומה: **דמקום פדיון הא.** יקח מקל ויכה על הדך הרחמון דהא דינא הוא הכא אמר אחר נתקל בה: **אמר רב אחר.** נתן אלמא מעצלא חיוף מעצלא הוי: **דדך אחר.** דלאו דינא הוא: **קרובה לזה.** לעבדות הייבנין קמוך לאותו לד: **ורחוקה לזה.** לאותן הסמוכין לעד בלחר שיכו לריכין להקוף כל סביבות הבדה שיכו אפשרה בחמלא: **הבדה לא קיי מקופין כל כך: א"ה.** דלאו חיוף הוא (א) אמאי שלו לא הגיעו: **דפגרו מן המעשר.** דלף פלה הבעלת הבקר חייבא ואחר ג' נקט לה חיבו בבמה ובעולות ובשבחה ופאה: **ובעולות.** תא ע"ג דבקר פטור מבלה ה"ל ובעולות